

Publicerad 2009-12-03 20:33 av Isvatten

Blomman

Alla orden du mig gav

vill jag kasta.

Riva ner likt snöfall i December,

som aldrig blir av.

Det är som att tiden stannat, men går ändå.

För minnena står stilla.

Dom går ju inte att ändra, så länge du inte är här.

och jag?

Jag går baklänges, letar efter genvägar.

men det går ju inte.

Dom leder mig bara vilse.

Har jag börjat inse nu.

Det tar tid du vet,

för att få mig att fatta, att tappa

taget.

Om allt det där.

Som jag fortfarande tänker på som något vackert.

.

.

För man minns ju bara det som var bra.

Var det någon som sa till mig en gång när jag var ung.

Innan alla blommorna plockades,

.

.

.

Jag väntar nu,

väntar..

Men frågan är på vad?

.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Isvatten med Poeter.se id #17104 innehar upphovsrätten